

ระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศด้วยเงินรายได้

พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศจากเงินรายได้ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๙.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศด้วยเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่าย และเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบนี้ จะต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย และเป็นกรณีที่ไม่สามารถเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินได้

ข้อ ๗ การเดินทางไปราชการต่างประเทศที่มีสิทธิเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจากเงินรายได้ตามระเบียบนี้ จะต้องเป็นการเดินทางไปราชการต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อเจรจาธุรกิจความร่วมมือทางวิชาการ
- (๒) เพื่อเสนอผลงานทางวิชาการ
- (๓) เพื่อร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ
- (๔) เพื่อศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน
- (๕) เพื่อนำหรือนิเทศนักศึกษาไปศึกษาดูงาน ฝึกงาน ทำงานสหกิจศึกษา

หรือโครงการอื่น ๆ

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้ดำเนินการดังนี้

(ก) กรณีเดินทางไปราชการต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายอย่างประหยัด
ได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่ารับรอง ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินอัตรา
ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

(๒) ค่าพาหนะเดินทาง ทั้งภายในประเทศ ระหว่างประเทศ
และภายในต่างประเทศ ให้เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง

(๓) ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินให้เบิกจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง

(๔) ค่าลงทะเบียนการประชุม สัมมนาทางวิชาการ ให้เบิกจ่ายได้
ตามที่จ่ายจริง

(๕) การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายจะต้องมีหลักฐานการเบิกจ่ายเป็น
ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับเงินที่ผู้รับเงินออกให้ หากไม่สามารถเรียกใบเสร็จรับเงินหรือ
หลักฐานการรับเงินที่ผู้รับเงินออกให้ได้ ให้ผู้ขอเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทำใบรับรองการจ่ายเงินขึ้นแทนได้

(ข) กรณีเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยการใช้บริการของธุรกิจการ
ท่องเที่ยวให้เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายได้เท่ากับที่จ่ายจริงให้กับธุรกิจท่องเที่ยว และการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย
สามารถใช้ใบเสร็จรับเงินของธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายรวมทั้งหมดได้ในฉบับเดียว
และเมื่อเดินทางกลับจากต่างประเทศแล้ว จะต้องทำรายงานผลการปฏิบัติราชการในต่างประเทศภายใน
หนึ่งเดือนหลังจากเดินทางกลับจากต่างประเทศ

ข้อ ๙ การขออนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ และการทำรายงานผลการ
ปฏิบัติราชการในต่างประเทศ ให้ดำเนินการตามรูปแบบเอกสารที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ส่วนการเดินทางไปราชการต่างประเทศโดยการใช้บริการของธุรกิจการท่องเที่ยว นั้น
การขออนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ และการทำรายงานผลการปฏิบัติราชการ
ในต่างประเทศ ให้ดำเนินการตามรูปแบบเอกสารที่กรมบัญชีกลางกำหนด แต่ทั้งนี้ ให้ระบุข้อมูล
ค่าใช้จ่ายลงในช่องค่าใช้จ่ายอื่น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐ ในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ ก่อนที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้
และเป็นการเดินทางไปราชการเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ ๗ ให้ถือว่าเป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายอำนาจ ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้